

(דף מד ע"א) אַתְּוֹן, וְאַיְנוֹן נַצַּח וְהוּד (צדיקים) אֵיתְנִי עוֹלָם, וְהָא אֵיתְן בְּהַפּוּד אַתְּוֹן תַּנְי"א דְּמַסִּיעַ לִיה בְּגִלוּתָא, וְעֵלָה אַתְּמַר (במדבר כד כא) אֵיתְן מוֹשְׁבָה וְשִׁים בְּסַלְע קַנְהָ.

וְהָאֵי סַלְע (אתמר בה דלא נפיק אלא טפין טפין דמאי דאורייתא באלין פסקות ובגין ויך משה את הסלע במטהו פעמים (במדבר כ יא) דא גרים ד) לא נפיק מינה אלא טפין טפין זעיר שם זעיר שם, וכמה מחלוקות על אלין טפין, ומאן גרים דא, המורים, דאתמר בהון כל המורה הלכה בפני רבו חייב מיתה, ובגין דא שמענו נא המורים, ובגיןיהו ויך משה את הסלע במטהו פעמים, דאם לא דמחא בה לא הו' טרחין ישראל ותנאים ואמוראין באורייתא דבעל פה דאיהי סלע, אלא אתמר בו (שם ח) ודברתם אל הסלע ונתן מימיו בלא טורח, ויהיה מתקיים בהון ולא ילמדו עוד וגומר (ירמיה לא לג), והנה נפיק מיא בלא קשיא ומחלוקת ופסק, בגין דשכינתא דאתמר בה (שם כג כט) הלא כה דברי פאש נאם יהו"ה הנה שרי בפומיהון דישראל, דאיהי אורייתא דבעל פה, דאיהי סלע ע"ל ס', דאינון שתין מסכתות, דהכי איהו סל"ע ע"ל ס'.

דשכינתא הוה נח על טנרא, דבכל אתר דבעי קודשא בריך הוא למעבד נס, שכינתא אקדמת להווא אתר, וכיון דשכינתא הוה תמו, לא הוה ליה למחאה בסלע, דקלנא תוות לשכינתא דהות תמן דלא הוה ליה חילא למיהב מיא, ודא איהו על אשר לא קדשתם אותי (דברים לב נא), יען לא האמנתם בי להקדישני (במדבר כ יב), ובגין דא אסתלק שכינתא מן הסלע, דאיהי י' מן מיטטרו"ן, ואשתאר מיטטרו"ן יבשה, ורזא דמלה יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד וגומר (בראשית א ט), אחד איהי מלכות, ותראה היבשה דא סלע מיטטרו"ן, דבגיןיה אתמר (שם ב כא) ויבא אחת מצלעותיו ויסגור בשר תחתנה, מאי בשר, ההוא דאתמר ביה (שם ג) בשגם הוא בשר, ועד הנחית לה לא עלה הסלע ולא יחייב מימיו.

ובתר דאסתלק האי מבועא מתמן, שליטת מרה באתרהא, הדא הוא דכתיב (שמות טו כג) ויבאו מרתה, ורזא דמלה וימררו את חיהם בעבודה קשה וגומר (שם א יד), דא קושיא, בהמר דא קל ודמר, והא אוקמוהו.

והכי הו' ישראל עד דאתי לון עין, הדא הוא דכתיב (שם טו כה) ויזרהו יהו"ה עין וישלך אל המים וימתקו המים, ודא עין החיים, דאתרבי על ההוא מבועא דאיהי שכינתא, י' מבועא דאשקי לאילנא דאיהו ו', והאי עין מהלך המש מאות שנה דאינון ה', וימתקו המים דא ה' בתראה, דאתמר בה (רות א כ) קראנ לי מרה, דשכינתא תתאה איהי מעין גנים דלית ליה פסק, טפה דאתמשכא מן מוחא, וכמה טפין אתמשכאן מניה, דאינון (תהלים מה טו) בתולות אחריה רעותיה. קרקפתא איהי סלע, ומבועא מלגאו דא מוחא, על אלין טפין אתמר (תהלים קכז ה) אשרי הגבר אשר מלא את אשפתו מהם וגומר, את אויבים בשער, דאיהו תרעא דצדיק אות ברית קדש, דעלה אתמר (שם קיח ב) זה השער ליהו"ה צדיקים יבאו בו.

ועוד נשמעו הרים את ריב יהו"ה (מיכה ו ב), אלין תלת יודיין, והאיתנים מוסדי ארין (ש) אלין תלת
וויין, דכלהו אתרמיוזי בויסע ויבא ויט.

קום אלעזר ונטיל קירטא דאיהי שבינתא (ואקויר לה תנא), וזריק מנה איהי אבן טפה קדישא, דעלה
אתמר (בראשית ב ו) ואד יעלה מן הארץ, (ובגין דא) (ד טו טו ב) אסתלקת עזקא מן א' מן זרק"א, לקבלא
עלה אבן יקרה דאיהי טפה, ומיד והשקה את כל פני האדמה, כד סליקת, סליקת באימא,
דאיהו א' מן אדנ"י אהי"ה, ועל מאן סליקת, על עמודא דאמצעייתא דאיהו ו', דאיהי פריכא
ביה פעזקא באצבעא, וסליקת בד' מן אדנ"י, דאינון תרין דרועין ותריין שוקין, עד דסליק לאת
י' דאיהי אבא חכמה י' עלאה, בגין דמתמן אתנטילת, הדא הוא דכתיב (משלי ג ט) יהו"ה בחכמה
יסד ארץ, ונטילת נביעו ושקיו מניה לעילא, בקוצא דיליה לעילא, ובאמצעייתא, ובקוצא דיליה
לתתא, וכד נחיתת, נחיתת פלילא מתלת טפין, בההוא זמנא אתמר בה הולך סגולת"א.

ואתקריאת י' י' בתלת יודיין, י' עלאה איהי על רישא דא, דאיהי פתר עליון על כל עלאין,
ולבתר נחיתת באמצעייתא ונטלא מתמן (פעמודא דאמצעייתא) (נ"א באמצע), ולבתר נחיתת לתתא
באתרהא י' דאיהי לתתא מן א.

קם עולימא פתר טולא, אמר רבי רבי הא טפה קא נחתא, טול קשת בידי, דאיהו פגוונא
דאצבעא ועזקא ביה, טול ליה ודרך (ס"א וזרקה) ליה לגבה, דקבילת לה עליה, דהא כד סליקת
מתתא לעילא על רישא דאת ו', איהו פרומחא ו', אתארבת ביה פשרביטא דככבא, וכד סליקת
לעילא שריא עלה י' ואתעבידת ז', ודאי תגא על רישא דספר תורה, פיון דנחתת, צריך למדרך
קשת לגבה דאיהו צדיק, ומניה נחיתת ואזדריקת באתרהא.

וחרבא דאיהי (דהאי) טפה איהי חתיבת לה לתלת טפין, בגין דאזילת סגולתא, כד נחיתת עלה
הוה י', ולבתר חתיבת לה לתלת, למהוי תגא ועטרה ברישא דתלת אבהן, דתהא כתר תורה
וכתר בהונגה וכתר מלכות, ודא רזא ד תלת תגין עלה.

דרישא דחרבא איהי י', גופא דחרבא ו', תרין פיפיות דילה ה"ה, גרתקא דילה אדנ"י, (וחרבא
יהו"ה), וכד איהי יהו"ה בר משכינתיה, איהו דין דחתין מפל סטרא, כד עאל בגרתקה אתעביד
רחמי וקא חתין דינין, ורזא דחרבא בגרתקה, יאהדונה"י הכי ודאי.

ובזמנא דיהו"ה בר משכינתיה, אתמר ביה (דברים ד כג) פי יהו"ה אלהי"ה אש אכלה הוא, דנטיל
מגבורה לאוקדא עלמא, י' אתעביד גחלת, ו' שלהובא דגחלת, ה' ה' חד חמש גוונין, תננינא
חמש גוונין דנהרין בהון, ובזמנא דה' עלאה אסתלקת מה' תתאה, איהי אמרה (שיר א ו) אל
תראוני שאני שחרחרת, ובזמנא דאיהי נהרא בגוונתא, אתמר בה (בראשית ט טז) וראיתיה לזכר
ברית עולם, קמו תנאים ואמוראים דלעילא, ואמרו רבי רבי פמה תקיפא קירטא דילה, די
סליקת לה עד אין סוף, ונחיתת לה עד אין תכלית.

פְּתַח בְּמַלְקֵי דְמִין וְאָמַר, שְׁמַעוּ הָרִים אֶת רִיב יְהו"ה (מיכה ו ב), אָמַר לוֹן אֲבָהֶן אֲבָהֶן טוּרִין רַבְרַבִּין,
שְׁמַעוּ, דְּהָא אֲבָן דְּאִתְגַּזְרַת מֵאֲלִין טוּרִין דְּלָכוֹן, דְּאִיְהִי בְּתָרָא בְּרִישָׁא דְכְּלָהוּ, וְהָאִיתְנִים דְּאִיְהִי
בְּתָרָא עַל כְּלָהוּ, אִיְהִי סְלִיקַת רִיב עֲלֵיכוֹן, בְּגִין בְּעֵלְהָ, דְּאִיְהִי מִפּוּעָא סְתִימָא כְּסֵלַע, עַד דְּיִיְתִי
בְּעֵלְהָ לָא יִתְבָּא מִימּוֹי, דְּהָא לִישְׁנִין אִינּוֹן כְּפִשְׁטִישׁוּן דְּמַחְאָן בְּהָהוּא סְלַע, וְלִית חַד מִפְּנִיְהוּ דְּאִפִּיק
מִינָהּ נְבִיעוּ, פֶּר מִבְּעֵלְהָ דִידַע לְאִמְשַׁכָּא לָהּ.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, זְכָאָה אִיְהוּ מָאן דְּמִצְלִי וְיַדַע לְסַלְקָא רְעוּתִיהָ לְעֵילָא, דְּהָא פּוּמּוֹי אִפִּיק
שְׁמָהֶן, וְאֶצְבְּעוּי כְּתָבִין רִזִּין, וְכַד סְלָקִין שְׁמָהֶן